

**[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]**

Beløbet ved Bidrag fra Landmændene, men det maa naturligvis være paa lige Basis, i alt Fald for den væsentligste Del af de Organisationers Medlemmer, der her er Tale om. Det kan jo ikke ske paa den Maade, at det kun bliver dem, der modtager, der betaler til det; det maa være paa en reel Maade, saa at der fra Landbrugets Side ydes en Indsats, der svarer til den Indsats, som Staten giver Tilbud om.

**Anden Næstformand (Ulrich):** Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

**Ordføreren (M. F. Mortensen):** Jeg vil gerne rette en Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessen kom med. Det ærede Medlem udtalte, at Bondepartiets Forslag blev afvist. Det er fuldstændig urigtigt. Bondepartiets Forslag er slet ikke blevet afvist, det ligger endnu i Udvalget. Begge Forslagene var jo henvist til det samme Udvalg, og Udvalget var enigt om, at Regeringsforslaget burde fremmes først, fordi det tager Sigte paa at hjælpe straks, medens Forslaget fra Bondepartiet mere tager Sigte paa Fremtiden, er nærmest et Forsikringsforslag.

Det ærede Medlem Hr. Simonsen var mørsom og talte om Diktatur fra Flertallet. Ja, hvis ikke vi skal være udsat for værre Flertalsdiktatur end i dette Tilfælde, tror jeg ikke, man har noget at beklage sig over. Forholdet er det, at Landbrugsraadet og Landbrugsministeren er enige om et Forslag, og Ministeren har sammen med Flertallet foreslaet Ændringer, som forbedrer Lovforslaget i betydelig Grad.

**Løje:** Ændringsforslag Nr. 13 kan vi trække tilbage, fordi der er sket det ejendommelige, at dette Ændringsforslag, efter at Betænkningen er afgivet, er optaget blandt Flertalspartiernes Ændringsforslag.

**Anden Næstformand (Ulrich):** Ændringsforslag Nr. 13 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er Ændringsforslaget bortfaldet.

**Løje:** Den højtærede Minister var inde paa mange forskellige Spørgsmaal; jeg skal svare ganske kort. I Tilslutning til det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen udtalte Ministeren, at det vilde være uforsvarligt at udelukke Kalvene. Jeg har stadig ikke

kunnet forstaa, hvor det ærede Medlem har faaet Oplysningen om disse Kalve fra; nu hører jeg, at han har faaet den fra sin Kollega, Formanden for De jyske Husmandsforeninger. Jeg tror fremdeles, at det er ubegrundet at stille Dødsfaldene blandt Kalvene op som noget, der betyder noget i al Almindelighed. Den højtærede Minister har lige udtalt, at Husmændene vil faa meget lidt Gavn af denne Lov, fordi Husmændene passer deres Dyr meget godt. Men da det er en Kendsgerning, at der dør meget faa Kalve i de store Besætninger, vil der altsaa dø færre i de mindre Besætninger, naar en Husmand eller en Gaardmand mister en Ko eller flere Køer, er det et betydeligt Tab, fordi hans daglige Indtægt gaar ned, men mister han et Ungdyr, er det ikke i samme Grad et Tab, fordi hans Indtægt gaar ikke ned i samme Forhold, som naar det er et stort Dyr. Naar man skal vælge mellem den ene og den anden Gruppe, vil det være fuldt forsvarligt, at man giver en større Erstatning ved den Gruppe, hvor Tabet har en stor Betydning, og en mindre Erstatning ved den Gruppe, hvor det betyder mindre.

Med Hensyn til Spædekalkene var den højtærede Minister rask i sine Udtalelser. Vi har ikke lagt Mærke til, at de var med, men selv om det er Tilfældet, er det fuldkommen urigtigt, naar der i Bemærkningerne til Lovforslaget staar, at det vil omfatte 26 000 Kalve; det vil højst omfatte Halvdelen, højst 13 000 Kalve. Det er misvisende at anføre et saadant Tal i Bemærkningerne til Lovforslaget og paa Grundlag deraf beregne, hvor mange Millioner der vil blive anvendt i de paagældende Grupper. Ministeren talte om Ublufærdighed, naar man havde en skattemæssig Vurdering paa 200 Kr., og saa vilde have eventuelt 275 Kr. i Erstatning. Men den højtærede Minister maa erindre, at Gennemsnittet af hele Kreaturbestanden er lagt til Grund for den skattemæssige Vurdering, men i mange Tilfælde er der Tale om meget værdifulde Dyr. Det er næsten altid de bedste Dyr, der dør, de er mest ømtaalige og vanskeligere at have med at gøre end de mindre værdifulde. Det er ikke urimeligt, at man i de Tilfælde, hvor der har været store Tab, faar en Erstatning, der ligger fra 200—275 Kr. pr. Kreatur. Man kan ikke tale om Ublufærdighed i den Forbindelse. Man maa ikke borttage Interessen hos dem, der har forsikret, saa bliver der ingen Forsikring ud af det, man maa bevare Interessen hos dem, og derfor maa man søge at stille alle lige. Saa kommer jeg til det Spørgsmaal, som